

Sygn. akt V AGO 17/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący :	SSA Aleksandra Janas
------------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2020 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

z udziałem dłużniczki A. B.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

1. nadać klauzulę wykonalności wyrokowi Sądu Arbitrażowego przy (...)w W. z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt SA 148/18 w zakresie punktu 1 (pierwszego) i 2 (drugiego);
2. w pozostałym zakresie wniosek wierzyciela oddalić;
3. zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania klauzulowego.

Sygn. akt V AGO 17/19

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w w. wystąpiła do Sądu Apelacyjnego w Katowicach z wnioskiem o stwierdzenie wykonalności wyroku Sądu Polubownego przy (...)w W. z dnia 6 listopada 2019r., SA 148/18, wydanego w sprawie przeciwko A. B., poprzez nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności. Na uzasadnienie podała, że w dniu 31 lica 2014r. strony zawarły umowę najmu, z której wywodzi swe roszczenia, stwierdzone opisanym wyżej wyrokiem, wskazała nadto na zawarty w tej umowie zapis na sąd polubowny.

Uczestniczka postępowania domagała się oddalenia wniosku, choć podniosła wyłącznie zarzuty natury formalnej – wskazała, że wnioskodawca nie sprecyzował w jakim zakresie domagała się stwierdzenia wykonalności, tj. co do całości wyroku czy co do jego części.

Postanowieniem z 25 lutego 2020 r. Sąd Apelacyjny uwzględnił wniosek w zakresie punktu 1 i 2 powyższego wyroku, w pozostałym zakresie wniosek oddalił oraz zasądził od uczestniczki koszty postępowania w wysokości 420 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd stwierdza wykonalność wyroku sądu polubownego, nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, nadając mu klauzulę wykonalności. Wyrok sądu polubownego, którego wykonalność została stwierdzona, jest tytułem wykonawczym (art. 1214 § 2 k.p.c.).

Odmowa stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może nastąpić jedynie w trzech wypadkach:

1. jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego;
2. jeżeli uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego);
3. jeżeli wyrok sądu polubownego pozbawia konsumenta ochrony przyznanej mu bezwzględnie wiążącymi przepisami prawa właściwego dla umowy, której stroną jest konsument, a gdy prawem właściwym dla tej umowy jest prawo wybrane przez strony - ochrony przyznanej konsumentowi bezwzględnie wiążącymi przepisami prawa, które byłoby właściwe w braku wyboru prawa.

Pierwszy z wymienionych przypadków stanowi o tzw. niezdatności arbitrażowej. Chodzi tu o takie kategorie spraw, które ze względu na swój przedmiot nie mogą podlegać kognicji orzecznictwa polubownego. Wyłączenia te muszą wynikać z ustawy. Z mocy art. 1157 k.p.c. strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe, z wyjątkiem spraw o alimenty, a także spory o prawa niemajątkowe, jeżeli mogą one być przedmiotem ugody sądowej. Drugi z przypadków wymaga, by sąd dokonał oceny zgodności wyroku z zasadami porządku prawnego, do których zaliczyć należy normy konstytucyjne oraz naczelne normy w poszczególnych dziedzinach prawa.

Sąd państwowy ogranicza przy tym swą kontrolę do tego, co wynika z samej tylko treści akt sądu arbitrażowego oraz treści wyroku lub ugody. Nie bada on innych kwestii, w szczególności zasadności rozstrzygnięcia i kwestii formalnych dotyczących przebiegu postępowania arbitrażowego. Postanowienie o uznaniu lub stwierdzeniu wykonalności zapada na posiedzeniu niejawnym i sąd nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego (por. T. Ereciński, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. T. Erecińskiego, WK, 2017).

W postępowaniu arbitrażowym, do którego odnosi się wniosek wierzyciela, roszczenie powódki wynikało z umowy najmu zawartej między stronami, w ramach prowadzonej przez nie działalności gospodarczej, dnia 31 lipca 2014 r. wraz z aneksem, na mocy których powódka obciążyła pozwaną należnościami czynszowymi oraz opłatami dodatkowymi, a to oznacza, że nie została wyłączona kognicją sądu polubownego. Sąd nie doszukał się też podstaw do przyjęcia, że wykonanie wyroku sądu polubownego prowadziłoby do naruszenia którejkolwiek z klauzul porządku publicznego. Nadto przedmiotowa sprawa dotyczy umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorcami, zatem nie zachodzi trzecia przesłanka dotycząca ochrony konsumenta.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny nie stwierdził, by w sprawie wystąpiły podstawy do odmowy stwierdzenia wykonalności wyroku Sądu Arbitrażowego przy (...)w W. z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt SA 148/18 i na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c. nadał mu klauzulę wykonalności w zakresie, w jakim wyrok nadaje się do wykonania w drodze egzekucji, tj. co do punktu 1 i 2. W pozostałym zakresie wniosek wierzyciela oddalono. Dodatkowo należy podkreślić, że analiza wniosku nie budzi żadnych wątpliwości, że odnosił się on do całego objętego nim wyroku.

O kosztach postępowania klauzulowego orzeczono na podstawie art. 770 k.p.c. i obciążono nimi dłużniczkę, która została zobowiązana do zwrotu poniesionych przez wierzyciela kosztów w wysokości 420 zł, na które złożyły się opłata od wniosku w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 120 zł.